

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614010195
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4614010195.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému H. L., pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného H. L. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 06.05.2015, sp. zn. 2T/82/2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21.04.2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku

obžalovaný:

H. L., narodený XX.XX.XXXX v L., trvale bytom Y.
L., Ul. D. č. XXX/XX

j e v i n n ý , ž e :

1/obžalovaný H. L. dňa 12.03.2011 v V. predstierajúc vlastníctvo k osobnému motorovému vozidlu zn. Škoda Octavia Combi, EČ: TO XXX CB, rok výroby 2005, na základe predkupnej zmluvy zo dňa 12.03.2011 toto osobné motorové vozidlo predal poškodenému E. M. a to bez vedomia majiteľa predmetného vozidla leasingovej spoločnosti C. a.s. so sídlom S. XX, J., ktorá zverila predmetné vozidlo do užívania manželke obžalovaného B. L. dňa 22.12.2008 v autobazáre F. s.r.o. v J., na základe zmluvy o spotrebnom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 22.12.2008, o čom obžalovaný vedel, nakoľko spolu s manželkou B. L. leasing vozidla vybavovali, pričom pri predaji vozidla poškodenému obžalovaná U. E. vystupovala pod menom B. L. a predkupnú zmluvu podpísala v mene B. L. bez jej súhlasu a vedomia, čím spôsobili poškodenú spoločnosť C. a.s. so sídlom S. XX J., A.: XXXXXXXX škodu vo výške 10500,-Eur, poškodenému E. M. nar. XX.XX.XXXX, bytom v V., F. XXXX/XX škodu vo výške 10500,-Eur,

2/ obžalovaný H. L. dňa 20.01.2013 v čase o 12.00 hod. vo V. pri HM Tesco na základe predchádzajúcej ústnej dohody vylákal od poškodeného G. H. nar. XX.XX.XXXX bytom B. č.XXX čiastkou vo výške 1970,-Eur za dodanie 2000 litrov motorovej nafty, ktorú sa zaviazal dodať do 21.01.2013, na zabezpečenie ktorej mu poškodený poskytol 10 ks 200 litrových sudov a 11 ks bandasiiek, avšak doposiaľ mu prisľúbené množstvo nafty nedodal a ani mu nevrátil zaplatenú finančnú hotovosť vrátane sudov a bandasiiek, pričom už v čase preberania finančnej hotovosti vedel, že naftu nemá a poškodenému ju preto nedodal, čím poškodeného uviedol do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 2150,-Eur,

3/obžalovaný H. L. s prisľubom sprostredkovania kúpy bytu v exekúcii v obci M., dňa 06.07.2011 v V. na čerpacej stanici po S., vylákal od poškodeného K. D. finančné prostriedky vo výške 3000,-Eur ako zálohu na byt, o čom mu odovzdal doklad o nákupe a cene nad 3000,-Eur so zmeneným dátumom prevzatia na deň 06.06.2011 a to v mene spol. M J. group, s.r.o. J. kalváriou XXXX/XX, V., IČO: XXXXXXXX,

kde pečiatku spoločnosti mu za týmto účelom poskytla konateľka spol. obž. U. E. a následne dňa 16.07.2011 od poškodeného K. D. vyľakal sumu vo výške 3080,-Eur ako doplatok za byt, ktorý od poškodeného prevzala bez vystavenia dokladu na čerpacej stanici S. v V. obžalovaná U. E. vystupujúca pod menom B. L. - manželky H. L., pričom kúpu bytu obžalovaný H. L. nemal možnosť sprostredkovať a ani nesprostredkoval, ale finančné prostriedky použil pre seba, čím bola poškodenému K. D. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., Z. XXX/X, spôsobená škoda vo výške 6080,-Eur.

t e d a :

v bode 1/ rozsudku

- na škodu iného seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu

v bode 2/ rozsudku

- na škodu iného seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil na cudzom majetku malú škodu

v bode 3/ rozsudku

- na škodu iného seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l :

v bode 1/ rozsudku

- prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona

v bode 2/ rozsudku

- prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona

v bode 3/ rozsudku

- prečin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, po nezistení žiadnych poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona a s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona a podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s a na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s a obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 4 (štyri) roky .

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e s a výrok o treste uložený obžalovanému H. L. rozsudkom:

- Okresného súdu Topoľčany z 23.05.2013, sp. zn. 2T/38/2008,

- Okresného súdu Prievidza z 02.05.2013, sp. zn. 1T/207/2010,

- Okresného súdu Topoľčany z 09.04.2014, sp. zn. 2T/163/2011 a

- trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske z 08.03.2013, sp. zn. 3T/11/2012 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným v bode 1/ napadnutého rozsudku zo spáchania prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a v bode 2/ a 3/ rozsudku z prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na skutkovom základe, že:

1. obžalovaný H. L. dňa 12.03.2011 v V. predstierajúc vlastníctvo k osobnému motorovému vozidlu zn. Škoda Octavia Combi, EČ: TO XXX CB, rok výroby 2005, na základe predkupnej zmluvy zo dňa 12.03.2011 toto osobné motorové vozidlo predal poškodenému E. M. a to bez vedomia majiteľa predmetného vozidla leasingovej spoločnosti C. a.s. so sídlom S. XX, J., ktorá zverila predmetné vozidlo do užívania manželke obžalovaného B. L. dňa 22.12.2008 v autobazáre F. s.r.o. v J., na základe zmluvy o spotrebnom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 22.12.2008, o čom obžalovaný vedel, nakoľko spolu s manželkou B. L. leasing vozidla vybavovali, pričom pri predaji vozidla poškodenému obžalovaná U. E. vystupovala pod menom B. L. a predkupnú zmluvu podpísala v mene B. L. bez jej súhlasu a vedomia, čím spôsobili poškodenú spoločnosť C. a.s. so sídlom S. XX Poprad, IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 10500,-Eur, poškodenému E. M. nar. XX.XX.XXXX, bytom v V., F. XXXX/XX škodu vo výške 10500,-Eur,

2. obžalovaný H. L. dňa 20.01.2013 v čase o 12.00 hod. vo V. pri HM Tesco na základe predchádzajúcej ústnej dohody vylákal od poškodeného G. H. nar. XX.XX.XXXX bytom B. č. XXX čiastkou vo výške 1970,-Eur za dodanie 2000 litrov motorovej nafty, ktorú sa zaviazal dodať do 21.01.2013, na zabezpečenie ktorej mu poškodený poskytol 10 ks 200 litrových sudov a 11 ks bandasiiek, avšak doposiaľ mu prisľúbené množstvo nafty nedodal a ani mu nevrátil zaplatenú finančnú hotovosť vrátane sudov a bandasiiek, pričom už v čase preberania finančnej hotovosti vedel, že naftu nemá a poškodenému ju preto nedodal, čím poškodeného uviedol do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 2150,-Eur,

3. obžalovaný H. L. s prisľubom sprostredkovania kúpy bytu v exekúcii v obci M., dňa 06.07.2011 v V. na čerpacej stanici po S., vylákal od poškodeného K. D. finančné prostriedky vo výške 3000,-Eur ako zálohu na byt, o čom mu odovzdal doklad o nákupe a cene nad 3000,-Eur so zmeneným dátumom prevzatia na deň 06.06.2011 a to v mene spol. M J. group, s.r.o. J. kalváriou XXXX/XX, V., IČO: XXXXXXXX, kde pečiatku spoločnosti mu za týmto účelom poskytla konateľka spol. obž. U. E. a následne dňa 16.07.2011 od poškodeného K. D. vylákal sumu vo výške 3080,-Eur ako doplatok za byt, ktorý od poškodeného prevzala bez vystavenia dokladu na čerpacej stanici S. v V. obžalovaná U. E. vystupujúca pod menom B. L. - manželky H. L., pričom kúpu bytu obžalovaný H. L. nemal možnosť sprostredkovať a ani nesprostredkoval, ale finančné prostriedky použil pre seba, čím bola poškodenému K. D. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., Z. XXX/X, spôsobená škoda vo výške 6080,-Eur,

Za to mu bol podľa § 221 odsek 2 Trestného zákona, 41 odsek 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písmeno h/, m/ Trestného zákona a § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody 3 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona boli zrušené výroky o treste uložené obžalovanému rozsudkami Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/38/2008, Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/207/2010 a Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/163/2011.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bol obžalovanému H. L. uložená povinnosť nahradiť škodu spôsobenú K. D. vo výške 6.080,-eur, E. M. vo výške 10.500,-eur a G. H. vo výške 2.150,-eur. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku bola poškodená C. a.s. so sídlom v J. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15 dňovej lehote odo dňa jeho oznámenia podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu namietajúc skutkové zistenia vo všetkých troch bodoch obžaloby s tým, že pokiaľ ide o poškodeného M., s týmto sa dohodla jeho bývalá manželka o ponechaní auta a poškodený vedel, že vozidlo patrí leasingovej spoločnosti. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2/ uviedol, že od poškodeného H. nevlákal žiadne peniaze naopak, peniaze mu požičal, ktoré mu nevrátil, pokiaľ sa stretol s poškodeným v Tesco, bolo to ohľadne vrátenia peňazí. Namietol vierohodnosť svedkov, ktorí voči nemu vypovedali z dôvodu, že sú voči nemu zaujatí, podal na nich

aj trestné oznámenie a vytkol súdu I. stupňa, že pri zistení skutkového stavu vychádzal z výpovedí nevieryhodných svedkov a nesprávne zistil skutkový stav. Namietal závery znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie a poukázal na závery znaleckého posudku MUDr. Garaja a MUDr. Garajovej, ktorí uviedli, že v súčasnej dobe trpí duševnou posttraumatickou stresovou poruchou, v dôsledku ktorej nie je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania. Má za to, že súd mal postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo a spod obžaloby ho oslobodiť podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku. Svoje odvolanie doplnil zaslaním lekárskeho správ o svojom zdravotnom stave, navrhol doplniť dokazovanie vyšetrovaním jeho duševného stavu, vypočutím svedkov, predvolaním znalcov MUDr. Garaja a MUDr. Garajovej a v konečnom dôsledku svedkyne F. D..

Obžalovaný sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu, ktoré bolo určené na deň 04.02.2016 nedostavil, o jeho termíne bol riadne a včas upovedomený, písomným podaním požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Pred vykonaním tohto verejného zasadnutia podal námietku zaujatosti voči predsedníčke senátu. Za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku verejné zasadnutie dňa 04.02.2016 krajský súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, pričom súčasne rozhodol o vznesenej námietke zaujatosti postupom podľa § 32 odsek 3 Trestného poriadku, avšak nariadený úkon Trestného konania, t.j. verejné zasadnutie vykonal s tým, že po vyjadrení obhajcu obžalovaného k dôvodom odvolania a zástupcu KP k podanému odvolaniu, odročil verejné zasadnutie na neurčito za účelom rozhodnutia o podanej sťažnosti proti uzneseniu krajského súdu o podanej námietke zaujatosti (o sťažnosti podanej proti uzneseniu krajského súdu o nevyhlásení predsedníčky senátu z vykonávania úkonov bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Nitre z 29.02.2016, sp. zn. 2Tos/20/2016) a za účelom predloženia veci na Najvyšší súd SR na rozhodnutie o návrhu obžalovaného na odňatie veci Krajskému súdu v Nitre. Dňa 21.04.2016 krajský súd pokračoval v odročenom verejnom zasadnutí, na toto verejné zasadnutie sa obžalovaný nedostavil, upovedomenie o jeho termíne mal riadne doručené, písomným podaním z 21.04.2016 požadoval odročenie verejného zasadnutia z dôvodu predvolania svedkov a následne, z dôvodu, že si chce zvoliť právneho zástupcu. Krajský súd postupom podľa § 293 odsek 5 Trestného poriadku verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovaného, pretože o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti bol poučený v doručenom upovedomení a ospravedlnenie jeho neúčasti na verejnom zasadnutí krajský súd nepovažoval za ospravedlnenie hodnoverným spôsobom tak, ako to predpokladá ustanovenie § 293 odsek 8 Trestného poriadku. Návrh obžalovaného na vykonanie ďalšieho dokazovania jednak nie je dôvodom na odročenie verejného zasadnutia a jeho neprítomnosti na verejnom zasadnutí nebránila žiadna iná skutočnosť. Pokiaľ si obžalovaný chcel zvoliť obhajcu na svoje zastúpenie, mal možnosť tak urobiť od momentu, kedy mu zvolený obhajca vypovedal plnomocenstvo, t.j. od 15.03.2016 a následne od momentu, kedy prevzal upovedomenie o termíne konania verejného zasadnutia dňa 21.04.2016, t.j. odo dňa 06.04.2016. V neposlednom rade treba uviesť, že obžalovaný bol právne zastúpený na vykonanom verejnom zasadnutí náhradným obhajcom, ktorý bol obžalovanému ustanovený opatrením Krajského súdu v Nitre z 05.04.2016 a to práve z dôvodu, že z postupu obžalovaného bolo zrejmé, že tento sa snaží zmariť vykonanie určených termínov verejného zasadnutia podávaním rôznych bezdôvodných námietok zaujatosti, návrhov na odňatie veci, ktoré skutočnosťou sú zrejmé z obsahu spisového materiálu a práve za účelom zabránenia zmarenia ďalšieho verejného zasadnutia zo strany obžalovaného, krajský súd tomuto ustanovil náhradného obhajcu, aby tak bolo zachované právo na obhajobu obžalovaného, ktorého sa dožadoval v písomnom podaní z 21.04.2016.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného a navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že odvolanie nepovažuje za dôvodné, okresný súd vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, vysporiadal sa so všetkými obhajobnými tvrdeniami a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné aj keď nie z dôvodov, z akých sa zrušenia napadnutého rozsudku domáhal odvolateľ.

Odvolací súd pri preskúmaní správnosti postupu prípravného konania z predloženého dôkazového materiálu zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti, dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil, tak ako mu to ukladá ustanovenie § - u 168 ods. 1 Trestného poriadku, keď uviedol ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Taktiež z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu a o náhrade škody.

Odvolací súd rovnako ako súd I. stupňa, má za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutkov uvedených v bode 1/ až 3/ napadnutého rozsudku spôsobom tam uvedeným, pričom zavinenie obžalovaného je dostatočným spôsobom preukázané výpoveďou jednotlivých poškodených vo veci a v neposlednom rade aj výpoveďou svedkyne B. L. a toho času odsúdenej U. E.. Zo zistením zavinenia obžalovaného sa súd I. stupňa správne a dôsledne vysporiadal v dôvodoch napadnutého rozsudku, s ktorým vyhodnotením dôkazov v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje a ako na správne naň poukazuje. Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky obžalovaného, t.j. že nechápe zmysel trestného konania, krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na dôkaz vykonaný súdom I. stupňa na hlavnom pojednávaní a to výsluch znalca z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatrie MUDr. Eduarda Višňovského, ktorý predniesol vypracovaný znalecký posudok, zo záverov ktorého krajský súd zistil, že obžalovaný je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania a túto schopnosť neeliminuje ani konštatovaná diagnóza obžalovaného. O správnosti záverov tohto znaleckého posudku správne súd I. stupňa a ani krajský súd nemal žiadne pochybnosti a preto nebol dôvod na postup uvedený v § 146 Trestného poriadku. Taktiež krajský súd nevyhovel návrhom obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, pretože zavinenie obžalovaného mal dostatočne preukázané dôkazmi vykonanými súdom I. stupňa a preto podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku návrhy na doplnenie dokazovania predložené obžalovaným odmietol vykonať.

Na rozdiel od záverov súdu prvého stupňa týkajúcich sa právnej kvalifikácie konania obžalovaného je však krajský súd toho názoru, že obžalovaný sa svojím konaním dopustil troch samostatných skutkov právne posúdených ako prečin podvodu. Pokiaľ ide o bod 1/ napadnutého rozsudku, ktoré konanie obžalovaného súd I. stupňa kvalifikoval ako prečin sprenevery, krajský súd poukazuje na zákonné znenie ustanovenia § 221 odsek 1 Trestného zákona, keď zákonné znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu sú naplnené konaním páchatel'a, ktorý na škodu cudzieho majetku seba obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu. Z konania obžalovaného v bode 2/ rozsudku je zrejmé, že poškodeného E. M. svojím konaním uvádzal do omylu tým, že predstieral vlastníctvo k motorovému vozidlu, čo je v neposlednom rade vyjadrené aj v skutkovej vete tohto bodu rozsudku. Týmto súd I. stupňa a následne krajský súd dostatočne vyjadril konanie obžalovaného, ktoré spočívalo v uvádzaní niekoho do omylu, konkrétne poškodeného E. M.. Pokiaľ ide o konanie vo vzťahu k leasingovej spoločnosti, ktorá bola faktickým vlastníkom motorového vozidla, z hľadiska aktivity obžalovaného ide o jedno konanie kvalitatívne rovnaké a to jeho úmysel obohatiť sa na škodu cudzieho majetku získaním dispozície s cudzou vecou, majetkom poškodenej leasingovej spoločnosti a súčasne obohatiť sa na škodu cudzieho majetku speňažením tejto veci uvedením do omylu poškodeného E. M.. Navyše keď konanie páchatel'a vo vzťahu k oboj poškodeným nastalo v jednom okamihu a ide o jedno konanie s dotknutým jedným následkom chráneným jedným ustanovením osobitnej časti Trestného zákona a to skutkovou podstatou trestného činu podvodu.

V konaní obžalovaného nejde o viacčinný súbeh (reálnu konkurenciu) trestných činov. Pod pojmom „skutok“ je treba rozumieť udalosť vo vonkajšom svete vyvolanú aktívnym alebo pasívnym prejavom vôle páchatel'a (t. j. konaním), ktoré sa stáva trestným činom, ak vyčerpáva znaky skutkovej

podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti trestného zákona. Na rozlíšenie medzi jednočinným a viacčinným súbehom trestných činov nepostačuje okolnosť, že konaním páchatel'a boli zasiahnuté dva rôzne trestnoprávne relevantné objekty, chránené dvoma rôznymi ustanoveniami osobitnej časti trestného zákona (spôsobené dva rôzne následky), pretože táto okolnosť je charakteristická aj pre jednočinný súbeh trestných činov. Z hľadiska riešenia v tomto smere relevantnej otázky je podstatné, či oba dotknuté následky sú v priamej príčinnosti vyvolané dvoma rôznymi kvalitatívne odlišnými, aj keď v rovnakom časovom období vykonanými konaniami páchatel'a. Pokiaľ ide o body 2/ a 3/ rozsudku je potrebné uviesť, že vzhľadom na časové rozpätie medzi jednotlivými skutkami nemôže ísť o pokračovanie v páchaní trestnej činnosti tak ako to predpokladá ustanovenie § 122 odsek 13 Trestného zákona, vzhľadom na neexistenciu blízkej časovej súvislosti a nemôže tomu tak byť ani v prípade bodov 1/ a 3/ rozsudku, vzhľadom na odlišný spôsob spáchania skutkov. Preto bolo potrebné posúdiť konanie obžalovaného ako tri samostatné skutky, ktorými sa obžalovaný v bode 1/ rozsudku dopustil prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, v bode 2/ rozsudku prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona a v bode 3/ rozsudku prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona.

Z týchto dôvodov krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku vo vzťahu k obžalovanému H. L. a uznal obžalovaného vinným na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku.

Pokiaľ ide o trest ukladaný obžalovanému, krajský súd pri ukladaní trestu prihliadol na kritériá rozhodné pre ukládanie trestu uvedené v § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona, u obžalovaného nevhliadol žiadnu poľahčujúcu okolnosť, v súlade so zistením súdom I. stupňa zistil dve priťažujúce okolnosti, t.j. že spáchal viac trestných činov a v minulosti už bol za trestný čin odsúdený, t.j. podľa ustanovenia § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona a pri ukladaní trestu preto postupoval podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona. Súčasne v prípade obžalovaného musel použiť ustanovenie § 42 odsek 1 Trestného zákona a ukladať mu trest súhrnný, pretože odsudzoval obžalovaného za trestné činy, ktoré spáchal skôr, ako boli súdmi I. stupňa, t.j. rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 23.05.2013, sp. zn. 2T/38/2008, rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 02.05.2013, sp. zn. 1T/207/2010 a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany z 09.04.2014, sp.zn. 2T/163/2011 a trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske z 08.03.2013, sp. zn. 3T/11/2012 vyhlásené odsudzujúce rozsudky za iné jeho trestné činy. Preto mu krajský súd podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Trestného zákona a v zmysle vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona ukladal trest v zvýšenej trestnej sadzbe 2 roky 4 mesiace až 5 rokov správne určenej súdom I. stupňa a to v trvaní 3 roky a 6 mesiacov, t.j. vo výmere uloženej aj súdom I. stupňa. Súčasne podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výroky o treste z vyššie citovaných rozsudkov a trestného rozkazu, pričom vykonané tresty z týchto rozsudkov a trestného rozkazu sa do teraz uloženého trestu obžalovanému započítajú.

Takto uložený trest považuje krajský súd za trest primeraný a zodpovedajúci zákonu, výrok o náhrade škody súdu I. stupňa považuje krajský súd za vecne správny a zodpovedajúci zákonu.

So zreteľom na uvedené krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.